

[Dohrmann]

ne bedre, end regeringen gør, om det er bedre at give tilskud til Solvognen, Christiania, oprørsbevægelser i Afrika og sådanne ting; det er det, sagen drejer sig om. Alle de fine bemærkninger fra hr. Svend Haugaard om, at vi skal se på det til efteråret, er uden betydning, for der bliver ikke mere at se på til efteråret. Reglen træder i kraft pr. 1. juli, og det vil sige, at hvis ministeren kommer med sit eget forslag til efteråret, skal man til at føre pengene tilbage og lave en hel masse administration og forskelligt andet pjat, så det synes jeg ærlig talt man skulle lade være med.

Til slut lige en bemærkning til hr. Ole Olsen, som siger, at fremskridtspartiet altid har arbejdet sammen med SF vedrørende afgivelse af betænkninger, og hist op og her ned. Det er da ganske rigtigt, at vi har støttet alle forslagsstillere, som gerne vil have afgivet betænkning om deres forslag. Somme tider har man prøvet på at sylte forslagene, men i dette tilfælde er der ikke tale om at sylte noget; der er tale om at fremme en sag, og det støtter fremskridtspartiet.

Ellemann-Jensen (V):

Ministeren for skatter og afgifter tillod sig at anvende udtrykket »et kup« om det forhold, at folketinget i dag i fuld åbenhed diskuterer dette lovforslag ved en andenbehandling.

Må jeg ikke lige sige til ministeren: et flertal i et folketingsudvalg kan ikke begå kup. Den, der begår kup, hr. minister, er den, der med et mindretal bag sig søger at hindre et flertal i at få en sag bragt herved til salen. Så jeg synes, ministeren skulle tænke sig lidt bedre om, før han tager den slags udtryk i anvendelse.

Ministeren kører også videre med den snak, vi var inde på ved førstebehandlingen, om, at vi skulle have sprængt en aftale. Det afviste jeg dengang. Jeg skal ikke gå yderligere ind i den debat, men gøre opmærksom på, at når vi er kommet med et forslag her, skyldes det ministerens meget vage og uldne bemærkninger til idrætsorganisationer og andre modtagere af tipsmidler om, at han måske ville trække i julemandstøjet engang til efteråret og bekvemme sig til at lave en lov med tilbagevirkende kraft. Da det blev klart, og da det blev klart for os, med hvil-

ken uro man i de kredse så på mulighederne for at planlægge og disponere ud fra, hvilke midler man skulle modtage, fremsatte vi et lovforslag. Der gik så et par dage over tiden – ja vel, men der har dog været rimelig tid til at behandle det.

Det har været meget interessant her at høre, hvordan regeringens nye skattepolitiske støttepartier, SF og kommunisterne, slår krøller på tungen for at forklare, hvorfor de nu skal til at stemme imod det, som de angiveligt har som deres overbevisning. Hr. Freddy Madsen hænger sig i tidsfristen, altså disse par dage på kalenderen. Hvordan søren skal vi forklare folk ude i landet, at dette, om et forslag kommer frem et par dage før eller senere, altså skal betyde, at et flertals ønsker om at behandle et forslag her i salen skal skubbes til side og vi skal til at lovgive med tilbagevirkende kraft til efteråret? Ja men hvad tror folk dog ikke om os ude i landet, hvis vi skal til at forklare den sag?

Hr. Ole Olsen tog det helt store register frem og talte om misbrug af parlamentarismens spilleregler. Ja men kære hr. Ole Olsen, man kan da ikke blokere en sag i et udvalg ved bare at blive ved med at stille spørgsmål. Man kan da ikke på den måde forhindre et flertal i at bringe sagen til åben debat her i salen.

Ganske betænkeligt bliver det jo, når man så åbenlyst har en minister, der ikke ønsker at fremme sagen, og som muligvis kan have en interesse i at holde besvarelser tilbage på de spørgsmål, der stilles. Som jeg sagde før, er det spørgsmål, man kan få svar på ved at slå op i Statistisk Årbog og bruge fem minutter på det, men de har ligget i ugevis hos ministeren uden at komme videre til udvalget. Skulle et flertal i et udvalg så acceptere, at en uvenligt stemt minister og hans støttepartier bare kan blokere en videre behandling ved at stille spørgsmål og ved at lade spørgsmålene ligge ubesvarede? Nej, hr. Ole Olsen, det ville være misbrug af parlamentarismens spilleregler, og det ville være farligt.

Der er rejst ønske om, at dette lovforslag skal til fornyet udvalgsbehandling. Det er ganske rimeligt, og hvis den diskussion, vi har haft her i dag, kan belære ministeren om, at han nu skal ophøre med sine forsøg på at tromle udvalget ned, på at føre tingene frem i sit eget, magelige tempo, ja, så vil der da være vundet meget. Hvis ministeren måske